

СОЦІАЛЬНО-ДЕМОГРАФІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ХВОРИХ НА МІГРЕНЬ

Сотніков Д. Д., Сівер М. Ф.

Сумський державний університет, кафедра фізіології та патофізіології

Актуальність. За даними ВООЗ, мігрень є однією з 20 причин, що призводять до соціальної дезадаптації. Поширеність мігрені серед осіб молодого віку спричинює значні економічні витрати, які складаються з вартості ліків і медичної допомоги (прямі витрати), а також днів непрацездатності й зниження продуктивності праці (непрямі витрати).

Мета роботи: вивчити поширеність мігрені у різних вікових та соціальних групах організованої популяції населення.

Матеріали та методи. Було проведено безвибіркове анкетування 2255 осіб (1150 жінок і 1105 чоловіків) віком від 16 до 60 років в організованих групах. У дослідженні взяли участь 1224 студенти, технічних працівники (електромонтери, казанарі, зварювальники, малярі та інші), 166 середніх медичних працівників, 32 інженери, 29 лікарів та 21 бухгалтер. Використовувалася скринінг-анкета для виявлення мігрені, яку складено відповідно до діагностичних критеріїв мігрені другої редакції Міжнародної класифікації головного болю.

Результати. Поширеність мігрені у вікових групах становила: від 16 до 20 років – 10,6 %, від 21 до 30 років – 13,7 %, від 31 до 40 років – 18,0 %, від 41 до 50 років – 9,2 %, від 51 до 60 років – 5,2 %. У чоловіків мігрень траплялася значно рідше, ніж у жінок, – у 65 (5,9 %) та 203 (17,7 %) випадках відповідно, тобто співвідношення поширеності становило 1:3,1. Перевага жінок характерна для всіх вікових груп, але найбільше випадків мігрені зареєстровано в жінок віком від 31 до 40 років. Найбільше поширення мігрені виявилось в осіб із середньою спеціальною та вищою освітою – 17,2 % і 13,0 % відповідно, із незакінченою середньою спеціальною – 12,3 %, із середньою – 8,8 %. Серед представників різних професій поширеність мігрені склала: середній медичний персонал – 19,3 %, економісти, бухгалтери – 14,3 %, лікарі – 13,8 %, студенти – 12,3 %, технічні робітники – 9,7 %, інженери – 6,2 %. Серед чоловіків, які займалися розумовою працею (інженери, юристи, студенти), мігрень діагностували частіше у 40 (11,8 %) випадках, ніж у тих, хто займався фізичною працею (електромонтери, казанарі, зварювальники) – у 25 (7,3 %) випадках. Серед жінок різного роду діяльності значної різниці в поширеності мігрені не виявлено – у 120 (18,4 %) студенток, лікарів, бухгалтерів, учителів та в 83 (16,4 %) середнього медичного персоналу, технічних працівниць, малярів.

Висновок: найбільша поширеність мігрені встановлена серед працездатного населення (максимально у віці від 21 до 40 років) із середньою спеціальною та вищою освітою, що свідчить про не тільки медичну, а і неабияку соціально-економічну проблему, вирішення якої полягає у виявленні та адекватному лікуванні даного захворювання.